

ภาคผนวก ค

ตารางเปรียบเทียบคำสัมภาษณ์โจทก์และจำเลยที่สามารถประนีประนอมยอมความ

กรณีศึกษาที่ 1 การสัมภาษณ์โจทก์และจำเลย กรณี ระหว่างโจทก์คือ พ.ต.อ.ปวิตร เลขะวณิช และจำเลย คือตุลย์ ศิริกุลพิพัฒน์
ตารางสรุป การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลยในคดีหมิ่นประมาทที่สามารถไกล่เกลี่ยและยอมความกันได้

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
1. ที่มาของการลงข่าวหมิ่นประมาท	เหตุการณ์เกิดขึ้นจากการพังบาร์เปียร์บนที่ดินปากซอยสุขุมวิท 10 ซึ่งขณะนั้นโจทก์เป็นผู้กำกับอยู่ที่พื้นที่ สน.ลุมพินี ซึ่งคนที่อยู่บริเวณที่ดินนั้นได้ทำสัญญาเช่าทำบาร์เปียร์ไว้กับธนาคารทิสโก้ ซึ่งขณะนั้นได้หมดสัญญาแล้วแต่ไม่ยอมย้ายออกอีกทั้งไม่จ่ายค่าเช่า ซึ่งทำให้นิติกรรมสัญญาหยุดชะงัก ธนาคารทิสโก้จึงขายที่ดินดังกล่าวให้นายชูวิทย์ กมลวิษณุ ดังนั้นนายชูวิทย์ และพวกประมาณ 300 คนจึงเข้ายึดและทำลายทรัพย์สินพื้นที่ที่ดินดังกล่าว ทั้งนี้ทำให้สน.ลุมพินีและสน.ใกล้เคียง เข้าจับกุมผู้ต้องหาได้ทั้งสิ้น 142 คน หนังสือพิมพ์จึงนำเสนอข่าว ซึ่งขณะนั้นนายชูวิทย์ได้ไปประเทศออสเตรเลียและก็ให้ข่าวต่อผู้คดีผ่านสื่อ ซึ่งให้ข่าวโจมตี 4 สถานีตำรวจ คือ สน.ดินแดง สน.สุทธีสาร สน.ห้วยขวาง และสน.มักกะสันจนกระทั่งคดีขึ้นศาลก็ได้ให้ข่าวโจมตี สน.ลุมพินี กล่าวหาว่าทางสน.ลุมพินี วังเตนคดีและโจทก์ได้รับเงินที่ไม่ถูกต้อง โดยสื่อเสนอข่าวเขียนตัวย่อ ป. หัวหน้าสถานีใกล้ตลาดลุมพินี และ “ปว.รับ 5 ล้าน”	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นข่าวใหญ่ นักข่าวไปทำข่าวมา เราเชื่อในการทำงานของนักข่าวที่จะรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
2. ความรู้สึกแรกที่เห็นข้อความหมิ่นประมาท	ครั้งแรกที่เห็นข้อความหมิ่นประมาทรู้สึกโมโหเหมือนปลุกชนทั่วไปที่มีคนมาว่าหรือกล่าวหาในสิ่งที่ไม่ได้ทำก็ต้องโกรธ เพราะเราไม่ได้เป็นไม่ได้ทำอย่างที่เขาเขียน จึงทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของเรา	คำถามเฉพาะโจทก์
3. ถ้าเปรียบเป็นคะแนนความโกรธจากน้อยไปมาก เป็นคะแนนตั้งแต่ 1 – 10	คิดว่าโกรธเท่ากับ 10 คะแนน ถึงได้ใช้สิทธิตามกฎหมาย ถ้าโกรธนิดหน่อยคงไม่ฟ้อง เพราะว่าการฟ้องร้องต้องเสียค่าทนายและเสียเวลามาก แต่ตอนนั้นโกรธมากคิดว่าต้องฟ้องร้องแน่นอน	คำถามเฉพาะโจทก์
4. ระหว่างอ่านพาดหัวข่าว, ไปรษณีย์, เนื้อข่าว อ่านข้อความส่วนใดแล้วรู้สึกว่าร้ายแรงที่สุด	คิดว่าเป็นส่วนของ “เนื้อข่าว” ที่อ่านแล้วรู้สึกร้ายแรงและรับไม่ได้เลย เช่น คำว่า “ปว.รับ 5 ล้าน” และหนังสือพิมพ์เขียนโยงสร้างเป็นเรื่องเป็นราว เป็นนิยายมังกะหมกเลย ซึ่งเนื้อหาไม่ใช่ความจริงเลย	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
5. ประเด็นสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจฟ้องร้องหมิ่นประมาท	เราต้องปกป้องชื่อเสียงของเรา เพราะเราไม่มีอะไรผิด หนังสือพิมพ์ลงข่าวแบบนี้เราเสียหายมาก เราจึงต้องฟ้อง เพราะถ้าเราไม่ฟ้องก็เหมือนเรายอมรับสิ่งที่เขากล่าวหา คิดว่าการนิ่งเฉยเท่ากับเป็นการยอมรับไปโดยปริยาย ซึ่งกรณีนี้ก็เหมือนว่าเขาทำให้เราต้องฟ้อง	เมื่อฝ่ายโจทก์คิดว่าการเสนอข่าวทำให้เขาเสียหายและเขามีเหตุผล แล้วเขาก็ฟ้องร้องขึ้นมา หนังสือพิมพ์ก็ต้องรับฟัง
6. ณ ตอนนั้น มีทางเลือกอย่างอื่นหรือไม่ และเพราะสาเหตุใดถึงเลือกใช้ขั้นตอนทางกฎหมาย	ไม่มองทางเลือกอย่างอื่นเลย ซึ่งโดยอาชีพใช้กฎหมายอยู่แล้ว ตำรวจอยู่กับกฎหมาย เมื่อสิทธิของเราถูกกระทบ เราจึงต้องใช้สิทธิตามกฎหมาย	ไม่มีความคิดเห็น
7. ท่านทราบหรือไม่ว่าสามารถที่จะร้องเรียนเรื่องนี้ผ่านทางสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้	ไม่ทราบว่าจะใช้สิทธิทางสภาการหนังสือพิมพ์ได้ และ ถึงแม้ว่าจะทราบก็ไม่ได้คิดที่ใช้สิทธิผ่านทางสภาการหนังสือพิมพ์	คำถามเฉพาะโจทก์
8. ณ เวลานั้น เกรงกลัวว่าอีกฝ่ายมีอิทธิพลมากหรือไม่	ไม่เกรงกลัวเลย เพราะว่าเราไม่ได้เป็นอย่างที่เขา กล่าวหา เพราะฉะนั้น ในเมื่อเราไม่ผิด เราไม่มีอะไรต้องกลัว และกฎหมายจะคุ้มครองเรา	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
9. แรงบันดาลใจในการฟ้องคืออะไร	การฟ้องครั้งนี้ไม่มีแรงบันดาลใจอื่น ๆ เลย นอกจากตนเองเท่านั้น เพราะว่าตัวเราเองเป็นคนที่ได้รับความเสียหายโดยตรงจากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ฉะนั้นจึงคิดและตัดสินใจด้วยตนเองเท่านั้น	คำถามเฉพาะโจทก์
10. หลังจากที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวไปแล้ว ได้มีการตัดสินใจฟ้องร้องทันทีหรือไม่	การตัดสินใจฟ้องร้องใช้เวลาไม่นานเลย พอเห็นข้อความที่กล่าวหาอย่างนี้ก็คิดว่าต้องฟ้องแน่นอน ซึ่งหลังจากเห็นข้อความสักระยะก็ปรึกษานายลักพักก็ให้ทนายสั่งฟ้องเลย	คำถามเฉพาะโจทก์
11. ผลกระทบที่ตามมาหลังจากที่หนังสือพิมพ์มีการลงข่าวไปแล้ว	ถ้าเป็นคนรอบข้างที่รู้จักเราจะได้รู้ว่าเราเป็นคนอย่างไร ก็จะไม่มีผลกระทบอะไรมาก แต่คนที่ไม่รู้จักเขาก็คงสนุกปากเลย ซึ่งก็มีคนภายนอกเข้ามาถามเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้นเหมือนกัน แม้กระทั่งตำรวจด้วยกันก็เข้ามาถาม แต่ตำรวจส่วนใหญ่ก็จะรู้เรื่องดีอยู่แล้ว เพราะเรื่องนี้เป็นคดีดัง และมีถูกโจมตีหลายฝ่ายหลายหน่วยงาน	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
12. เคยมีความขัดแย้งกับคู่กรณีหรือกับหนังสือพิมพ์ฉบับใดมาก่อนหรือไม่	ไม่เคยมีความขัดแย้งกับหนังสือพิมพ์ฉบับใดมาก่อน ไม่เคยสนใจองค์กรสื่อเลยตั้งแต่รับราชการมา สื่อขอขมาขอ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ไม่ดัง มาขอตลอดตามเทศกาลต่าง ๆ รู้สึกว่ากับสื่อยิ่งใกล้ยิ่งเจ็บ บางครั้งโทรศัพท์มาไม่รู้จักกันเลย ครอบรอบอะไรสักอย่างก็จะมาขอนั้นนทานการ 3,000-5,000 บาท ผมไม่ให้ เพราะรู้สึกว่าไม่มีเหตุผล แล้วถ้าไม่ให้จะขุดคุ้ยก็เชิญ เพราะเราไม่มีอะไรให้คุ้ยอยู่แล้วผมเชื่ออย่างนั้น	ไม่เคยมีความขัดแย้งกันมาก่อน และตามนโยบายของเรา คือไม่ต้องการที่จะเป็นศัตรูกับใคร เราทำหน้าที่เป็นสุนัขเฝ้าบ้านเท่านั้น แต่องค์กรเรามีนโยบายที่จะเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่สุจริตของนักการเมืองเป็นหลัก
13. ความรู้สึกหลังจากที่มีการฟ้องร้องหมิ่นประมาท	ไม่รู้สึกละเลยเลย เคย ๆ รู้สึกว่าเราใช้สิทธิตามกฎหมายเท่านั้น	รู้สึกอึดอัดเป็นธรรมดาเพราะว่าเราไม่ได้ทำความผิดอะไร ก็มีเครือข่ายบ้างต่อการทำหน้าที่ แต่ก็ทำให้เราต้องระวังในการเสนอข่าวมากขึ้น
14. ขั้นตอนและวิธีการฟ้องร้องเป็นอย่างไร	ไม่ได้ใช้วิธีแจ้งความต่อสถานีตำรวจ แต่ได้ให้ทนาย คือคุณพิชิต ชื่นบาน ส่งคำฟ้องต่อศาลเลย ศาลก็ได้พิจารณาได้สวนมูลฟ้อง และพอเห็นว่าคดีมีมูลศาลก็รับฟ้อง	ได้รับหมายศาล และได้รับการติดต่อขอมาเจรจา ประนีประนอมยอมความ เราก็แจ้งศาลไปว่าไม่ติดใจอะไร เราสามารถที่จะชี้แจงและทำความเข้าใจกับโจทก์ได้ ก็นัดไปเจอกันที่ศาล ดำเนินการกันตามขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
15. กระบวนการหรือขั้นตอนของศาลเป็นอย่างไร มีมากเกินไปหรือไม่ ทำให้รู้สึกอย่างไร	กระบวนการขั้นตอนทางศาลก็มีขั้นตอนมากเป็นธรรมดาอยู่แล้ว แต่ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามีมากเกินไป	ขั้นตอนของศาลธรรมดามาก และรู้สึกธรรมดาเพราะว่าเราทำตามหน้าที่ที่บริสุทธิ์ใจ คนที่ฟ้องเราต้องการกลับแล่งสื่อซึ่งศาลก็มีทางออกให้หลายทาง ถ้าชี้แจงกันทางศาลแล้วไม่พอใจก็สามารถไปร้องเรียนสภาการหนังสือพิมพ์
16. ผลกระทบหลังจากที่มีการฟ้องร้องหมิ่นประมาท	ผลกระทบคือต้องเสียค่าทนาย และเสียเวลามาก	ประการแรกคือเสียเวลา ประการต่อมาคือต้องเสียค่าทนาย และประการสำคัญคือการฟ้องร้องหมิ่นประมาทนั้นเป็นอุปสรรคคนทำสื่ออย่างแน่นอน
17. การฟ้องร้องหมิ่นประมาทครั้งนี้การฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง และถ้าฟ้องแพ่งมีการเรียกค่าเสียหายมากน้อยอย่างไร	ฟ้องเป็นคดีทางอาญานั่น ไม่ได้ฟ้องทางแพ่ง เราไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายอะไร ทั้งที่จริงในตอนแรกตั้งใจจะฟ้องแพ่งด้วยแต่พอได้เจรจาไกลเกลี่ยจบกันแล้วก็อยากใหจบ ๆ กันไป	เราโดนคดีอาญา ไม่มีการเรียกค่าเสียหาย แต่ถึงแม้จะเรียกร้องค่าเสียหายเราก็สู้ทุกคดี เพราะเป็นนโยบายขององค์กรเรา
18. มีการติดต่อประสานกันเพื่อมาเจรจากันก่อนที่จะมีการไกลเกลี่ยกันที่ศาลหรือไม่	เจรจากันในศาลเลยไม่มีการติดต่อมาเจรจาก่อน	ไม่มีการเจรจาไกลเกลี่ยกันก่อน ต่อมาเมื่อมีการไกลเกลี่ยประนีประนอมยอมความ สื่อยินดีที่จะไกลเกลี่ย เราไม่ต้องการเป็นศัตรูกับใคร เพราะว่าเราทำหน้าที่อันบริสุทธิ์ และเราเป็นสื่อสาธารณะ สุดท้ายพอเจรจากันก็สามารถตกลงกันได้เรียบร้อยไม่ติดใจอะไรกัน

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
19. ขั้นตอนหรือวิธีการที่ทำให้สามารถตกลงยอมความกันได้	ขั้นตอนวิธีการไม่ได้มีมากมายอะไร ศาลนัดให้ทั้ง 2 ฝ่ายไปเจรจากันที่ศาล อยู่ที่ว่าการเจรจา ตกลงกันนั้นทั้ง 2 ฝ่ายพอใจหรือไม่ ตกลงกันได้หรือไม่	ผมให้ทนายความเป็นคนเดินเรื่องให้ เราก็ก็นไปเจรจากันต่อหน้าศาล เขาก็ไม่เรียกร้องอะไร เพราะผมชี้แจงได้หมด ซึ่งตามหลักการของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการก็จะสู้คดีจนถึงที่สุดอยู่แล้ว
20. ปัจจัยอะไรที่ทำให้การเจรจาใกล้เคียงกันครั้งนี้สามารถตกลงยอมความกันได้เป็นผลสำเร็จ	ปัจจัยคือเมื่อเขายอมรับผิดว่าสิ่งที่เขาลงไม่เป็นความจริง ซึ่งการยอมความนั้นก็เป็นประโยชน์ด้านการถูกสอบสวนทางวินัยแก่เราด้วย เพราะเราเป็นข้าราชการ เพราะการสอบสวนด้านวินัยจะได้จบ ไปได้ เมื่อเขาปรับผิด ใกล้เคียงกันก็จบ ถ้าสู้ยื้อคดีต่อไป เรื่องวินัยก็ไม่จบ สู้อีก เราก็ก็นเสียหาย	เรื่องนี้เป็นหลักการขององค์กรหนังสือพิมพ์ของเราอยู่แล้ว เป็นนโยบายขององค์กรเรา เพราะเราไม่ต้องการเป็นศัตรูกับใคร มันผิดจริยธรรม เพราะจริยธรรมจะคุ้มครองตัวสื่อเอง คุ้มครองตัวเรา เราต้องพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าเราเคร่งครัดในจริยธรรม
21. ระยะเวลาที่ใช้ในการไกล่เกลี่ยจนกระทั่งสามารถยอมความ	ใช้เวลาเจรจาอยู่หลายเดือนในการไกล่เกลี่ย แต่ก็ไม่ถึงปี	เจรจากันอยู่หลายครั้ง แต่จำไม่ได้ว่ากี่เดือน

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
22. ผลที่ตามมาหลังจากที่สามารถตกลงยอมความกันได้	ตอนนั้นการสอบสวนทางวินัยก็ใกล้ยุติแล้ว สักพักเรื่องก็จบ ผมก็ย้ายจากที่ สน.ลุมพินี มาแล้ว ก็ไม่มีผลอะไรแล้ว ผมก็ได้รับเชิญไปดูงานที่สหรัฐอเมริกา กับลูกน้องอีก 2 คน คือคนที่เขาสัมผัสว่าเขาจะรู้ว่าเราทำงานมีวิธีคิดอย่างไร	ผลที่ตามมาไม่มีเลย ปกติ และก็ไม่ได้เห็นเขาจะเสียอะไร ส่วนใหญ่ก็อ้างว่าเป็นข้าราชการ ก็เพราะว่าเขาเป็นข้าราชการ เพราะถ้าเป็นบุคคลธรรมดาไม่ได้กินเงินเดือน ภาษีประชาชน เราก็ไม่มีสิทธิไปตรวจสอบเขาอยู่แล้ว
23. คิดว่าการเรียกร้องค่าเสียหายจำนวนมาก ทำให้มีผลกระทบต่อเสรีภาพการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์หรือไม่อย่างไร	กรณีที่เป็นบริษัทธุรกิจแล้วเสียหายก็ต้องประเมินค่าเสียหายไปตามจริง แต่กรณีที่เป็นคน ๆ หนึ่ง เรียกร้องค่าเสียหายเกินความเป็นจริง ผมคิดว่าเรื่องนี้มันไม่มีตาชั่งว่า นาย ก. ราคานี้ นาย ข. ราคานี้ คิดว่าไม่ควรมีการตีราคาความเป็นคน ไม่ใช่รถแท็กซี่ 150,000 ถูกด่าจ่าย 500,000 บางครั้งที่จำนวนเงินมากไป ถึงฟ้องไปศาลก็ไม่ให้หรอก	การเรียกร้องค่าเสียหายมาก ๆ แน่นนอนมีผลแน่นอน ส่วนมากเรียกร้องเกินความเป็นจริง การฟ้องสื่อเท่ากับเป็นการคุกคามสื่ออย่างหนึ่ง เช่น นักการเมือง ข้าราชการ เป็นต้น น่าจะมีกรอบในการเรียกร้องค่าเสียหายนะ ว่าให้ไม่เกินเท่าไร
24. การได้มาซึ่งข้อตกลงดังกล่าวท่านคิดว่าสามารถทดแทนหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ครบถ้วนหรือไม่	ไม่สามารถเยียวยาได้เลย เหมือนคนหัวแตก นำพลาสเตอร์มาแปะหัว คนไม่เจ็บกับตัวไม่รู้สึกรู้สึ คิดว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ใช้กันจนเกินขอบเขต ไม่มีข้อมูลที่ต้องถามใครคุณเสนอเลยว่าใครทุจริตอย่างไร เพราะจะเป็นประโยชน์กับประเทศ แต่คุณเขียนให้คนเสียหาย เสียคดี พอถูกฟ้องร้องคุณก็ไปขอยอมความขอขมาทีหลัง หนังสือพิมพ์คิดว่าวิธีนี้ดี คือเขียนไปก่อนขายข่าวได้ไปก่อน ซึ่งไม่ถูกต้อง	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
25. ข้อเสนอแนะให้กับองค์กรหนังสือพิมพ์ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคต	ประการแรกคือ ควรจะคำนึงถึงกฎหมาย ไม่ควรละเมิดสิทธิใคร คุณ จะขุดคุ้ยใครคุณต้องมีข้อมูลที่ชัดเจน ประการที่สองคือต้องมี จริยธรรมทางวิชาชีพ ต้องยึดมั่น เพราะจริยธรรมละเอียดอ่อนกว่า กฎหมาย และคาดหวังให้สื่อทำหน้าที่สื่อที่ดี ฉายภาพเรื่องจริงใน สังคมขึ้นมา ไม่ใช่การใส่สีตีไข่หรือแต่งเติมเสริมแต่ง	คำถามเฉพาะโจทก์
26. ท่านวางแผนในการทำหน้าที่ของ หนังสือพิมพ์ในอนาคตไว้อย่างไรบ้าง เพื่อ หลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาการถูกฟ้องร้อง หมิ่นประมาท	คำถามเฉพาะจำเลย	สื่อต้องยึดมั่นในจริยธรรม อาชีพสื่อต้องอธิบายได้ว่า ไม่ใช่อาชีพคนบาป ต้องยึดมั่นคุณธรรมจริยธรรมเป็น เครื่องกำกับในการประกอบอาชีพ เราต้องส่งเสริม ความดีให้สังคม และทำความจริงให้ปรากฏ ถ้าสื่อไม่ดี สื่อมีอคติ สื่อก็就会被ปฏิเสธจากมวลชน ถ้าสื่อไม่มี จริยธรรมคนจะไม่บริโภคสื่อเพราะสื่ออยู่ได้เพราะคน ในสังคมบริโภค สื่อต้องเสนอความจริงและต้องมีข้อ จริยธรรมถ้าสื่อไม่มองข้อเท็จจริงสื่อก็ลำบาก

กรณีศึกษาที่ 2

การสัมภาษณ์โจทก์และจำเลย กรณี ระหว่างโจทก์คือ นายชูวิทย์ (กู่ย) พิทักษ์พรภักดิ์ และจำเลยคือนายทวิสิน สถิตย์รัตนชีวิน
ตารางสรุป การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลยในคดีหมิ่นประมาทที่สามารถใกล้เคียงและยอมความกันได้

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
1. ที่มาของการลงข่าวหมิ่นประมาท	เกิดจากโครงการรณรงค์การโคกระบือที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีนางสาวอุมมา ภรณ์ พิทักษ์พรภักดิ์ น้องสาวของโจทก์ ซึ่งมีนามสกุลเดียวกันกับโจทก์ และเขาเป็นเจ้าของชูวิทย์ฟาร์ม ซึ่งทำให้น้องสาวพิมพ์เข้าใจผิดคิดว่าเป็นของโจทก์ เพราะชื่อฟาร์มมันเหมือนชื่อโจทก์ คือชูวิทย์ฟาร์ม ต่อมากจึงมีการปรับความเข้าใจกัน	คดีนี้เป็นการฟ้องแก้แค้น เราลงข่าวไป ตามข้อเท็จจริง เขาฟ้องให้เราหยุดเสนอข่าว เป็นการสกัดกั้นการเสนอข่าว หรือต้องการให้เราไปเจรจา
2. ความรู้สึกแรกที่เห็นข้อความหมิ่นประมาท	รู้สึกเสียหายมาก ๆ ทำใจไม่ได้เลย	คำถามเฉพาะโจทก์
3. ถ้าเปรียบเป็นคะแนนความโกรธจากน้อยไปมาก เป็นคะแนนตั้งแต่ 1-10	โกรธคะแนนเต็ม 10 เพราะเราไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขากล่าวหา ซึ่งการสั่งสมบารมีมันลำบากมาก กว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน, อบต., นายกเทศมนตรี, สจ.และนอกจากนั้น เป็นผู้แทนหรือสส. ลำบากยิ่งกว่า คิดว่าต้องเอาเรื่องแน่นอน	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
4. ระหว่างอ่านพาดหัวข่าว,โปรยข่าว,เนื้อข่าว อ่านข้อความส่วนใดแล้วรู้สึกว่าร้ายแรงที่สุด	แรก ๆ ไม่ได้อ่าน มีคนเอามาให้ดู ชูวิทย์ฟาร์มซื้อเราแต่ไม่ใช่ของเรา หนังสือพิมพ์ “พาดหัวข่าว” ลงไปลงมาคนก็เข้าใจว่าเป็นของเรา	คำถามเฉพาะโจทก์
5. ประเด็นสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจฟ้องร้องหมิ่นประมาท	ผมต้องรักษาสติของ ผม ทำไมคุณต้องเอาชื่อผมไปลง หนังสือพิมพ์ ก็ผมไม่ผิดผมก็ต้องฟ้อง ต้องมาสู้กันในศาล ในเมื่อผมไม่ผิด หนังสือพิมพ์ผิดก็ต้องขอโทษผม ผมไม่รู้จะเรียกร้องอะไรเงินทองผมก็มีมาก แต่ผมต้องเรียกร้องเพื่อกู้ชื่อเสียงของผมที่เสียหายไป และในเมื่อหนังสือพิมพ์ยอมรับผิดบอกว่าขอโทษเลยทำให้ตกลงกันได้	คำถามเฉพาะโจทก์
6. ณ ตอนนั้น มีทางเลือกอย่างอื่นหรือไม่ และเพราะสาเหตุใดถึงเลือกใช้ขั้นตอนทางกฎหมาย	ไม่ได้คิดเลย คิดว่าเราไม่ผิดก็ต้องฟ้องร้องแน่นอน	คำถามเฉพาะโจทก์
7. ท่านทราบหรือไม่ว่าสามารถที่จะร้องเรียนเรื่องนี้ผ่านทางสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้	ไม่ทราบ ถึงทราบก็คงไม่ร้องเรียนผ่านสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
8. ณ เวลานั้น เกรงกลัวว่าอีกฝ่ายมีอิทธิพลมากหรือไม่	ไม่เกรงกลัวอิทธิพลหนังสือพิมพ์ จะกลัวทำไมเราต้องฟ้องตามสิทธิของเรา บรรณาธิการบอกเข้าใจผิดศาลก็เลยบอกให้คุยกัน	คำถามเฉพาะโจทก์
9. แรงบันดาลใจในการฟ้องคืออะไร	ไม่มีเลย ตนเองล้วน ๆ ตัดสินใจเอง เพราะเขาทำให้เราเสียหาย	คำถามเฉพาะโจทก์
10. หลังจากที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวไปแล้ว ได้มีการตัดสินใจฟ้องร้องทันทีหรือไม่	ฟ้องทันที พออ่านรายละเอียดแล้วก็คิดว่าต้องฟ้องเพราะไม่รู้ใครเขียนก็ฟ้องหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าว	คำถามเฉพาะโจทก์
11. ผลกระทบที่ตามมาหลังจากที่หนังสือพิมพ์มีการลงข่าวไปแล้ว	ถ้าเป็นชาวบ้านในพื้นที่ไม่มีปัญหา คนที่รู้จักเราเขาจะเข้าใจและเข้ามาให้กำลังใจ แต่คนอื่นเขาคงคิดว่าเราเป็นคนขี้โกง	คำถามเฉพาะโจทก์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
12. เคยมีความขัดแย้งกับคู่กรณีหรือกับหนังสือพิมพ์ฉบับใดมาก่อนหรือไม่	ไม่เคยมีความขัดแย้งกับหนังสือพิมพ์ฉบับใดมาก่อน	ไม่รู้จำ และไม่เคยมีความขัดแย้งกับผู้เสียหายเป็นการส่วนตัว
13. ความรู้สึกหลังจากที่มีการฟ้องร้องหมิ่นประมาท	รู้สึกปกติก็แค่เราใช้สิทธิที่เรามีเท่านั้น	ไม่มีอะไร เพราะเราก็เคยถูกฟ้องร้องมาก่อนหลายคดี ซึ่งส่วนใหญ่ 90 เปอร์เซ็นต์ก็ไกล่เกลี่ยได้คลอด
14. ขั้นตอนและวิธีการฟ้องร้องเป็นอย่างไร	ทนายความเป็นผู้ดำเนินการให้ ผมให้ทนายส่งฟ้อง ทางศาลก็มีหมายมาเรียกทั้งโจทก์และจำเลย หนังสือพิมพ์ก็เลยติดต่อมา	คำถามเฉพาะโจทก์
15. กระบวนการหรือขั้นตอนของศาลเป็นอย่างไร มีมากเกินไปหรือไม่ ทำให้รู้สึกอย่างไร	ขั้นตอนศาลไม่มากไป อยู่ที่ว่าคู่กรณีจะคุยกันได้หรือไม่ ศาลไม่มีขั้นตอนอะไรที่ยุ่งยากเลย ศาลต้องการให้เจรจาไกล่เกลี่ยกันได้ นัดทั้ง 2 ฝ่ายมาไกล่เกลี่ยกันเท่านั้นเอง	ขั้นตอนของศาลมีมากนั้นเป็นเรื่องปกติ และในปัจจุบันศาลมีนโยบายให้มีศูนย์ประนีประนอมข้อพิพาท เพราะศาลต้องการให้คดีลักษณะนี้มีการไกล่เกลี่ยกันได้เพื่อคัดคดีออกจากศาลบ้างเพราะศาลมีคดีเข้าสู่กระบวนการจำนวนมาก

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
16. ผลกระทบหลังจากที่มีการฟ้องร้องหมิ่นประมาท	ส่วนตัวไม่มีผลอะไร ก็ใช้สิทธิที่เรามีฟ้องร้องไปแล้ว หลังจากนั้นจะอย่างไรก็ว่ากันในศาล	การถูกฟ้องทำให้เราถูกมองเป็นคนไม่ดี ไม่ว่าศาลหรือตำรวจก็มองเราเป็นคนไม่ดี มองเราเป็นผู้ร้าย ปฏิบัติกับเรามาตรฐานเดียวกับโจร มีการพิมพ์ลายนิ้วมือ ถ้าเป็นต่างจังหวัดก็จับเราเข้าห้องขังไปก่อน
17. การฟ้องร้องหมิ่นประมาทครั้งนี้การฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง และถ้าฟ้องแพ่งมีการเรียกค่าเสียหายมากน้อยอย่างไร	ฟ้องทั้งแพ่งและอาญา แต่ผมไม่ได้ค่าเสียหายแม้แต่บาทเดียว หลักร้อยล้าน จำตัวเลขไม่ได้	
18. มีการติดต่อประสานกันเพื่อมาเจรจากันก่อนที่จะมีการไกล่เกลี่ยกันที่ศาลหรือไม่	ไม่มีการเจรจากันก่อนไปเจรจากันที่ศาลเลย ผมก็ให้ทนายเป็นคนดำเนินการให้ ทางทนายก็แจ้งผมตลอดถึงขั้นตอนการไกล่เกลี่ยต่าง ๆ	ไม่มีการติดต่อจากผู้เสียหาย เรื่องถึงศาล ศาลก็มีนโยบายให้ไกล่เกลี่ยกัน
19. ขั้นตอนหรือวิธีการที่ทำให้สามารถตกลงยอมความกันได้	ทุกวันนี้ศาลพยายามไกล่เกลี่ยเจรจา เวลาขึ้นศาลคู่กรณีไม่ทะเลาะกันหรอก มีแต่คนอื่นจะพาให้ทะเลาะ เมื่อขึ้นศาล ศาลก็ให้ไกล่เกลี่ย ถ้าไกล่เกลี่ยไม่ได้ ศาลจะพิจารณา	เพราะมีศูนย์ประนีประนอมข้อพิพาท พอฟ้องร้องกันศาลจะถามคู่กรณีว่าจะนำเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยหรือไม่ และศาลก็นัดให้เจรจากันในห้องเจรจาที่บรรยากาศดีกว่าหน้าบัลลังก์ในศาลทำให้ และก็มีคนกลางไกล่เกลี่ยให้

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
20. ปัจจัยอะไรที่ทำให้การเจรจาไกล่เกลี่ยครั้งนี้ สามารถตกลงยอมความกันได้เป็นผลสำเร็จ	เพราะไม่อยากมีเรื่องเพราะเขายิ่งใหญ่มาก ปากกาเขาจะเขียนค่าเราวันไหนก็ได้ และในเมื่อเขายอมรับผิดบอกว่าขอโทษเลยทำให้ตกลงกันได้	ผู้ไกล่เกลี่ยก็เป็นผู้พิพากษาที่มีบารมีมากและมีความสามารถในการเจรจา ทางผู้เสียหายก็ให้ความเคารพมาก ซึ่งผู้พิพากษาอาวุโสของศาลอาญากรุงเทพได้คือ คุณอุดม เฟื่องฟูง์ อีกทั้งเวลาผ่านไปสักระยะผู้เสียหายเขาก็โกรธน้อยลงแล้ว
21. ระยะเวลาที่ใช้ในการไกล่เกลี่ยจนกระทั่งสามารถยอมความ	เจรจากันอยู่หลายครั้ง แต่ก็จำไม่ได้ว่ากี่ครั้ง กว่าจะยอมความ	นัดครั้งแรกผู้เสียหายไม่ได้มาเจรจา ส่งทนายความมาดำเนินการให้
22. ผลที่ตามมาหลังจากที่สามารถตกลงยอมความกันได้	ไม่มีอะไร	ปกติ เพราะเจรจาเข้าใจกันแล้ว
23. คิดว่าการเรียกร้องค่าเสียหายจำนวนมากทำให้มีผลกระทบต่อเสรีภาพการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์หรือไม่อย่างไร	ถามเฉพาะจำเลย	ไม่มีผลกระทบอะไร เพราะเป็นความต้องการของผู้เสียหายเอง ศาลก็ยังไม่ได้พิสูจน์ ก็สามารถเจรจากันได้ก่อน อยากฟ้องเราเท่าไรก็ฟ้องไป หากเราแพ้คดีต้องจ่ายเงิน 10 ล้านเราก็ล้มละลายแล้ว แต่ศาลจะตัดสินอย่างนั้นก็ต้องมีเหตุผลบอกกับสังคมได้เช่นกัน เราก็มั่นใจว่าเราทำหน้าที่ของสื่ออย่างมีมาตรฐานแล้ว

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของโจทก์และจำเลย	
	โจทก์	จำเลย
24. การได้มาซึ่งข้อตกลงดังกล่าวท่านคิดว่าสามารถทดแทนหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ครบถ้วนหรือไม่	เขาให้หนังสือพิมพ์เราไปแจกกับชาวบ้าน แต่คิดว่าชดเชยความเสียหายไม่ได้เลย	เราเขียนขอภัยให้ผู้เสียหายลงหนังสือพิมพ์อยู่ 3 วัน
25. ข้อเสนอแนะให้กับองค์กรหนังสือพิมพ์ในการทำหน้าต่อไปในอนาคต	อยากให้สื่อมีจรรยาบรรณของตนเอง ก่อนลงข่าวจะว่าใครให้ตรวจสอบข่าวให้ดีกว่าก่อน เพราะทุกคนมีชีวิตจิตใจไม่ใช่เอาปากกามาเขียนอะไรก็ได้ แล้วมาขอโทษมันไม่ได้ ผมก็มีลูกมีหลาน เด็กบางที่ไม่กล้าไปโรงเรียน กลายเป็นเด็กมีปัญหา ผมเดินในสังคมต้องก้มหน้าก้มตา มันเหมือนตายทั้งเป็น ถ้าคุณทำหน้าที่แบบไม่มีจรรยาบรรณ สุดท้ายก็ต้องมานั่งไถ่ถามกัน ขอโทษ หนังสือพิมพ์คุณก็ขายได้ ไม่ว่าคุณจะลงเรื่องดี เรื่องไม่ดี หนังสือพิมพ์ก็ขายได้	
26. ท่านวางแผนในการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในอนาคตไว้อย่างไรบ้าง เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาการถูกฟ้องร้องหมิ่นประมาท	ถามเฉพาะจำเลย	เราทำงานแบบมีมาตรฐานในการทำงานอยู่ ซึ่งคิดว่าทุกอย่างอยู่ที่เจตนา หรืออยู่ที่จิตใจ คือเราคิดดี วิจัยจริงไปตามเรื่องราวหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง และเขียนอย่างตรงไปตรงมา เพราะหน้าที่สื่อคือการตรวจสอบรัฐและดูแลชาวบ้าน